

דבר בשנה

אינפארמאציע, ידיעות און הוראות
בכל עניני כשרות המאכלים

2

**סימנא
מילתא
היא**

6

**כשר'ע
סקר פון
מאראקא**

8

**נועם
גלאט
פלייש**

11

**א גרוס
פון
איטאליע**

דבר המערכת

תחל' שנה וברכותי'

כנגד ארבע"ה דברה תורה

מיר טרעטן אצינד אריין אינעם נייעם יאר שנת תשע"ז לפ"ק הבעל"ט, וואס דער ערשטער חודש אויפ'ן אידישן לוח איז חודש תשרי. די חודש 'ירח האיתנים', איז א חודש ווען אידישע קינדער זענען מסובב במצוות, על פי רוב זענען די הייליגע מצוות ומנהגים אזעלכע וואס ברויכן האבן א הכשר, ווי צום ביישפיל: שופר, סימנים (וואס מען עסט ראש השנה ביינאכט), ד' מינים, סכך, אא"וו. אין די יעצטיגע טעג זענען אידן ספעציעל אפגעהיטן און מדקדק בקלה כבחמורה, ווי עס ווערט געברענגט אין שולחן ערוך (או"ח סימן תר"ב, ס"ב) אז אפילו די וואס איבער'ן יאר, עסן זיי פת פלטר פון א גוי, זאלן אין די טעג פון עשרת ימי תשובה יא נזהר זיין און עסן בלויז פון א איד, דעריבער טוען מיר מיט פארגעניגן צושטעלן פאר'ן ציבור אן אוצר פון גאר אינטערעסאנטע תוכנידיגע ארטיקלען, פול מיט אינפארמאציע און אנווייזונגען אויף אלע מצוות, וואס זענען אקטועל אין אט די טעג.

ומלאת בו ארבע"ה טורים

א. צווישן אנדערע וועט איר ליינען די הערליכע באשרייבונג אינעם רובריק 'חדשות בעולם הכשרות', וואו עס ווערט דאסמאל (פארזעצונג אויף זייט 4)

סימנא מילתא היא

צום בעפארשטייענדן יום טוב של ראש השנה, ווען אידן זענען זיך נוהג צו עסן די סימנים לסימנא טבא בליל ראש השנה, אויך בליל ב' ווען מען פירט זיך צו מאכן א שהחיינו אויף נייע פירות, איז א דבר בעתו מעורר זיין בנוגע די זהירות, וואס עס פאדערט זיך אויף די דברים הצריכים בדיקה.

עס איז ראטזאם בודק צו זיין ווי פאלגענד:

1. צושניידן די פייג אין האלב.
2. אוועקשניידן דעם אונטערשטן עפענונג פונעם פייג (די פארקערטע זייט פונעם העלצל) וואו מען קען נישט באקוקן.
3. ארויסוויקלן די אינווייניגסטע טייל פונעם פייג, אז די קערנדלעך זאלן ווערן צעשפרייט, דאן זאל מען עס זייער פארזיכטיג באקוקן.

געטרוקנטע:

געטרוקנטע פייגן זענען זייער ווערמדיג, די ווערים געפונען זיך אינעם פלייש פונעם פייג, צווישן די קערנדלעך, וואס מאכט דאס שווער צו באמערקן. דעריבער איז דא וואס האלטן זיך צוריק פון עסן געטרוקנטע פייגן.

וויכטיג!

די ווערים זענען זייער שטארק ענליך צו די פעדעמער פונעם פייג, דארף מען זיין זייער פארזיכטיג ביים בודק זיין.

טייטלעך

פרישע:

איז ריין פון ווערים.

געטרוקענטע פון קאליפארניע:

זענען געווענליך ריין פון ווערים, מען איז נישט מחויב דאס צו באקוקן. פון דעסטוועגען, וויבאלד אין געוויסע פעלער טרעפן זיך דערין ווערים (לארווע, ביטלס), איז ראטזאם מען זאל זיי עפענען און קוקן אינעווייניג ביים פלאץ פונעם קערל, אויב ס'איז דא א פארקלעבטע ווארים.

געטריקענטע פון אנדערע לענדער:

זענען אפט ווערמדיג, מען איז מחויב עס צו עפענען און באקוקן ביים פלאץ פונעם קערנדל, אויב ס'איז דא א פארקלעבטע ווארים.

געברעסטע:

זענען אפט ווערמדיג, עס איז נישט מעגליך זיי צו באקוקן, דעריבער זאל מען דאס נישט נוצן.

(פארזעצונג אויף זייט 5)

קאפ פון א פיש

קארפ פיש:

אין די קעפ פון קארפ פיש, טרעפט זיך אפט ווערים, אויפ'ן קאפ אדער ביים מויל. דעריבער דארף מען רייניגן דעם קאפ פאר'ן קאכן, אויף דעם פאלגענדן אופן:

1. אוועקשניידן די מויל.
2. צעשניידן דעם קאפ אין העלפט (אויף די לענג צווישן די צוויי אויגן), גוט אויסוואשן די אויערן.
3. איינפריירן דעם קאפ אין פריזער.
4. נאכ'ן ארויסנעמען פון פריזער, זאל מען דאס גוט אפשווענקן און גלייכצייטיג דערביי אָפּקראַצן דעם קאפ.

וויילד סעלמאן:

אין די קעפ פון די גרויסע וויילד סעלמאן, טרעפט זיך אפט ווערים אין קאפ, בעיקר אין מויל, דעריבער זאל מען רייניגן דעם קאפ אויף דעם פאלגענדן אופן:

1. זייער גוט אויסשווענקן מיט וואסער.
2. אפרייניגן יעדן ארט פון מויל, דורך ארומווישן מיט די פינגער אין אלע לעכער און שפאלטן, אינווייניג און אינדרויסן.

ווייט, פייק, מולעט, אין בעיבי סעלמאן:

האבן די קעפ נישט קיין ווערים.

פייגן

פרישע:

אין פרישע פייגן, קען זיך אין איינצעלנע פעלער געפונען דערין ווערים, (maggots), מערסטנס געפונען זיך די ווערים אינעווייניג צווישן די קליינע קערנדלעך, אויך אונטן אינעם עפענונג פונעם פייג.

פסקי הלכות שנקבצו מתוך שיעורים הקבועים של הרב הגאון הצדיק המפורסם רבי **הילל וויינבערגער** שליט"א, אבד"ק סערדאהעלי, ודומ"ץ נייטרא, חבר "בי"ד המיוחד לענייני כשרות"

השיעורים מתקיימים תמידים כסדרן בלשכת 'התאחדות הרבנים' לפני המשגיחים החשובים במסגרת מחלקת הכשרות שע"י התאחה"ר, לדון ולברר דינים והלכות הנוגעים בכשרות המאכלים

דבר הלכה

שמושכין וקורעין כמין טבעת של פלעסטיק, ובוזה נפתח סתימה עגולה של פלעסטיק הנמצא בתוך מרזב קטן המתוקן בתוך הבקבוק, והנה באלו המציאות בעשיית הבקבוקים הוא, שיש כבר פתח -נקב פתוח- כשהוא כלי, ורק אחר כך מוסיפים הפלעסטיק לסותמו, ואותו הפלעסטיק יפתח הקונה כשירצה לשתות ולכן יש מקום לומר שהי' כבר פתח במקום הזה ונסתם רק לשעה ולכן דינו כמבואר בס' שו"ד סעי' ב' וסעי' ג', דהי' בה נקב ונסתם מותר לפותחו, ואפילו אם אינו פותח בדיוק באותו מקום שהי' בו הנקב הראשון וכמבואר במשנ"ב סקט"ו, וכן בסקט"ז דבין שהנקב הראשון הי' גדול או קטן מותר לנקבו, ובלבד שלא ירחיבו ממנה שהי' בתחילה, ולכאורה יש מקום לומר דמותר לפותחו בשב"ק ויו"ט.

אמנם עדיין יש לחוש ולאסור פתיחת בקבוקים אלו בשב"ק ויו"ט, דיתכן דמה שאמרו דמותר לפתוח נקב הנסתם "דמגופת חבית אינו חיבור" (שבת מ"ח ע"ב), זה דווקא במגופה שהדבקה על החבית על מנת שכשיפתחו אותה יסירו כל המגופה לגמרי, וע"כ באופן כזה נחשב שהמגופה הלז אינו חיבור להחבית, משא"כ פקק זו -ר"ל הפלעסטיק המחובר להבקבוק- הושם על הבקבוק ע"מ שישאר שם לעולם, אף לאחר שמסיר הטבעת, והפותחו עושה פתח חדש בתוך המגופה, ועוד יש לחוש דיש בו איסור משום מכה בפטיש, דכיון שהטבעת מחוברת לפקק הפלעסטיק נמצא דבהסרתה מתקן את הפקק ועושה אותו ראוי לשימוש, והאחרון הכביד דיש בזה משום עשיית מרזב, דע"י שמסיר הטבעת נעשה ע"ז מרזב קצר שמתוכו נשפך המשקה וכמבואר בס' שו"ד סעי' ה' ובמשנ"ב סקכ"ה דאסור, וע"כ מכל הלין טעמא יש למנוע מלפותחם בשב"ק ויו"ט.

היצא לנו מכל זה:

א. דאותן בקבוקים מנייר עבה (הנקרא Tetra Pak), הבקבוקים הקטנים (של 6 oz וכדו') שהדרך לשתותן בבת אחת ולזורקן לאשפה תיכף, על אף שהשותה ממני עושה פתח חדש עדיין יש מקום להיתר, כיוון דדינו כחותלות דמותר.

ב. אבל הבקבוקים הגדולים שמחזיקים בהם המשקה למשך זמן, אסור לפותחן בשב"ק ויו"ט, ונכלל בזה כמה מינים אשר לכל אחד יש דרך ואופן פתיחה אחרת אבל הצד השווה שבכולן הוא, שלא הי' שום נקב או פתח מאז שנעשה כלי, ונמצא שהפותחו עושה פתח חדש שאסור לעשות בשב"ק ויו"ט.

ג. ובהבקבוקים של אראנדז' דזשוס"ס (וכן יש כמה מיני דזשוס"ס באלו הבקבוקים), אף שיש לומר דאין בו איסור עשיית פתח, כיון דכבר הי' פתוח במקום הזה מאז שנעשה כלי, אבל יש למנוע מלפותחו מדין מכה בפטיש ועשיית מרזב כמבואר.

אופני יצירת בקבוקים העשויים מנייר עבה (Carton) ודיני פתיחתם בשב"ק ויו"ט

א. בענין פתיחת בקבוק קטנה של משקה (הנקרא Box Drink) אשר הוא קופסא של נייר עבה הסגור מכל הצדדים, ואופן פתיחתו הוא ע"י שתוחבין קש במקום המיועד אשר יש בו נקב המכוסה בנייר כסף אלומינעי"ם, ותחבית הקש לשם מנקבו, וכך שותין ממני, ויש מאחורני זמנינו המתירים לפותחו ורוצין לדמותו לקריעת עור שעפ"י החבית וכדו' (המבואר בס' שו"ד סעי' י"ב), ומדבריהם נראה שהן מדמין שהי' כבר חור במקום הזה ולכן אין בו משום עשיית פתח וכדו', אבל כפי שנבאר יש בזה חסרון ידיעה מהמציאות.

כי בעת ביקורינו בבית החרושת של המשקאות, נוכחנו לדעת כי אופן עשייתו הוא מנייר עבה המגיע לבית החרושת למלאות כשהוא עדיין נייר ואינו כלי כלל, והחור נעשה בתוך הנייר כשעדיין אינו כלי ואז מכסים אותו עם הנייר אלומינעי"ם המכסה את כל הקרטון מבפנים, ורק אחר כך נעשה מזה כלי, ובגמרי יצירת הכלי כבר אין כאן שום נקב, כי נסתם הנקב ע"י הנייר אלומינעי"ם עוד קודם שהי' ע"ז שם כלי, ונמצא כי הקונה הרוצה לשתותו ע"י תחבית קש עושה כאן פתח חדש שאסור לעשותו בשב"ק ויו"ט.

אולם יש שדנו היתר על הקופסאות הקטנים (Box Drink's - 6 oz). שהדרך לשתותן בבת אחת ולזורקן אח"ז לאשפה, דיש לומר דדינן כחותלות וככלי מוסתקי דמותר לקורען כמבואר (שם, סעי' ח', ובשו"ע הרב סי"ח) ואכמ"ל.

ב. אמנם אותן קופסאות גדולים (אלו שמשמשים עבור חלב שקדים וכדו' מהמין Tetra Pak) שדרך פתיחתן הוא, שכשפותחין את הפקק פלעסטיק בפעם הראשונה נחתך נקב עגול בתוך הנייר כסף אלומינעי"ם מתחתיו, ואחרי פתיחתם מחזיקים בהם המשקה לימים רבים, אסור לפותחן בשב"ק ויו"ט, דכמבואר לעיל לא הי' במקום הזה שום נקב או חור לפני זה, כי כשממלאים המשקה לתוך הבקבוק ממלאים אותו מלמעלה ואחר כך נסגר הבקבוק, ואותו הפתח שפותח הקונה, הוא פתח חדש לגמרי ומאז שנעשה כלי לא היה מעולם פתוח במקום הזה, ולכן אסור לפותחו בשב"ק ויו"ט.

ג. בענין הבקבוקי אראנדז' דזשוס"ס, אשר דרך פתיחתן הוא ע"י

די Tetra Pak סארט באטל, וואס דער עפענונג איז פארמאכט, נאר מען לייגט צו א דעקל, וואס ווען מען עפנט עס ווערט א נייע עפענונג

א אראנדז' דזשוס באטל, וואס דער פתח איז אפן, מען לייגט נאר צו א דעקל

(פאָרזעצונג פון זייט 1)

שמועס וואס די מערכת האט אפגעהאלטן מיט איינעם פון די חשוב'ע לאנגיעריגע משגיחי הכשרות, וועלכער האט זיך נארוואס צוריקגעקערט פון ווייטן איטאליע, וואו ער האט געוויילט דורכאויס די זומער וואכן צו באגלייטן פון דער נאנט די וואוקס און שניט אין די פרדסים וואו עס ווערט פראדוצירט דער באקאנטער "יאנאווער אתרוג".

דער שמועס אנטהאלט פיל רייכע ידיעות פון דעם הלכה'דיגן שטאנדפונקט, באגלייט מיט מערקווירדיגע אינפארמאציע איבער דעם גאנצן פראצעדור און הלך ילך, אנגעהויבן פון ווען מען פלאנצט איין די אתרוגים, ביז ווען איר שטייט איבערגעבויגן העכער זיי מיט דעם פארגרעסערונג גלאז צו זען דעם ריינעם פרי עץ הדר, אין איר פולן פראכט.

ארב"ע דפנות מסככות

גאר אינטערעסאנט איז זיך צו באקענען מיט די ערשטהאנטיגע אינפארמאציע, וואס איז איבערגעגעבן געווארן דורך די פאבריצירער פון די בארימטע 'סכך המסוכך', וואס ווערט געמאכט אין מאראקא, און ווערט פארקויפט אלועלטליך וואו אימער עס געפינט זיך א הייפעלע אידן וואס שטעלן אויף א סוכה. די בארימטע 'סכך המסוכך' ווערט געמאכט אונטער אונזער השגחה.

פאר מאנע קען זיך דאכטן אז סכך איז די ווייניגסטע קאמפליצירט, ווען עס קומט צו כשרות, עס קענען נישט זיין קיין גרויסע חששות דערויף, אבער ווען איר וועט דורכבלעטערן דעם גליון, און מיטהאלטן דעם פראצעדור פון פלעכטן די סכך ביז עס באדעקט אייער סוכה, וויאזוי מען פארזיכערט אלעס זאל זיין אויסגעהאלטן הונדערט פראצענט כדי עס זאל זיין א כשר'ע סוכה, וועט איר באקומען א פרישן בליק אויף די גאנצע מסכתא.

ארבע"ה צריכין להודות

מיט התרגשות'דיגע געפילן טרעטן מיר אריין אינעם פערטן גליון בשעה טובה ומוצלחת. מיר לויבן און דאנקען דעם בורא כל עולמים, אויפ'ן עבר, אז דער גליון האט ברוך השם זיך ערווארבן א גאר גוטן נאמען אין דער אידישער וועלט צווישן אידן המדקדקים בכשרות פון אלע שיכטן און קרייזן, און עס איז ארויף על שולחן מלכים מאן מלכי רבנן. מען זעט באשיינפערליך ווי אידן זענען מדקדק אויף כשרות המאכלים, דאס מערסטע וואס נאר שייך, ווען פון איבעראל קומען די נאכאנאנדע פארלאנגען, אז מען זאל ערשיינען מיט'ן פראכטפולן אינהאלטסרייכן גליון מער אפט. גלייכצייטיג בעטן מיר א תפלה אויף ווייטער, כן יעזור ה' להלאה, צו קענען סערווירן דעם חשוב'ן ציבור וואס זענען דורשטיג נאך ריינע ליינ מאטעריאל געשריבן אויף א הויכער ניזוא, פול מיט אינפארמאטיווע ארטיקלען אינעם געביט פון כשרות.

שטייענדיג ביים שוועל פונעם נייעם יאר הבעל"ט, צייכענען מיר אפ אסאך יארן כול שוין לטובה זינט דער פרעסטיזשפולער כשרות סימבאל פון 'התאחדות הרבנים' פיגורירט אויף מאכלים אין די געשעפטן. בלויז דער פאקט אז דער ועד הכשרות שטייט על המשמר, אז אידן אומעטום זאלן קענען עסן מאכלים אויפ'ן העכסטן סטאנדארט אין כשרות אן די מינדעסטע חששות, ווערט פארציילט אין דער אידישער היסטאריע מיט גאלדענע אותיות, אלס די פראמינענטסטע כשרות פארוואלטונג, אונטער דער קערפערשאפט פון גדולי ישראל רבותינו הגאונים הצדיקים המפורסמים מאורי הגולה, מיר האפן ממשיך צו זיין צו דינען און סערווירן די ציבור החשוב דאס בעסטע וואס איז שייך, ביז משיח'ס טאג במהרה בימינו אמן.

א כשר'ן יו"ט און א כתיבה וחתומה טובה ושנה טובה ומבורכת

באהאנדלט די באקאנטע 'נועם גלאט פלייש', וואס זענען שוין ביז היינט באקאנט מיט זייער מהודר'דיגע טשיקן פלייש פון די "בוירדסבארא" פירמע אין פענסילוועניע, אונטער אונזער שטרענגע השגחה, לעצטנס האבן זיי זיך פארברייטערט מיט'ן צושטעלן בשר בהמה, אויך מיט אלע ספעציעלע הידורים און חומרות, אין צוגאב צו דער אויסערגעווענליכער קוואליטעט און געשמאק פון די פלייש.

דער פראצעדור פון די שחיטה קומט פאר אינעם ווייטן אורגוויי, אבער דורכ'ן ליינען דעם העכסט אינפארמאטיוון ארטיקל וועלן אידן מדקדקים בכשרות האבן די געלעגנהייט זיך צו באקענען פונדערנאנט מיט דעם געשמאקן און מהודר'דיגן פלייש, וואס איר וועט ארויפברענגען אויף אייער יום-טוב'דיגן טיש, ואין שמחה אלא בבשר.

ב. אין א באזונדערן ווינקל ברענגען מיר וואס איז נוגע צו וויסן הלכה למעשה, וויאזוי זיך אומצוגיין ביים עפענען אום שבת קודש פארשידענע פלעשער געטראנקען, כדי מען זאל חלילה נישט נכשל ווערן אומוויסנדיג אין חילול שבת. ווי אויך קלארע אנווייזונגען און בירורי הלכה, וויאזוי עס איז דער ריכטיגער וועג צו עפענען "באקס דרינקס" א.ד.ג.

ג. אינערהאלב דעם אויסגאבע, וועט איר אויך געפינען א דעטאילירטע ליסטע פון נייע פירמעס און געשעפטן, וועלכע פיגורירן מיט שטאלץ אונטער אונזער השגחה מעולה, נאכקומענדיג דעם פארלאנג פון אירע קליענטן, זיי צו סערווירן מיט די בעסטע השגחה אויפ'ן מארקעט, כדי אידן פון אלע שיכטן און קרייזן זאלן זיי קענען אריינברענגן אין שטוב מיט א זיכערקייט, אז עס איז אויסגעהאלטן הונדערט פראצענט אן קיין שום חששות.

ד. באזונדער האבן מיר קובע געווען א מקום מיוחד אינעם גליון, ווי איר קענט זען א ליסטע פון אלע סוחר'י ארבע מינים, וואס פארקויפן זייער סחורה מיט אונזער שטרענגער השגחה, סיי די האלסעיל און סיי די ריטעיל סוחרים, אזוי ארום וועלן די ליינער פון אלע געגענטער האבן א ברייטן אויסוואל וואו זיך איינצוהאנדלן די ארבע מינים בכשרות ובהידור מיטן חותם הבי"ד.

וסימנן ארבע"ה

די ערשטע נאכט פון דעם נייעם יאר זיצן אלע אידן ביים טיש מיט די קינדער ארומגענומען, מען עסט פארשידענע סימנים וועלכע חז"ל ברענגען אז זיי צייגן אויף א גוט געבענטשט לעכטיג זיס יאר. דאס זעלבע חזר'ט זיך איבער די צווייטע נאכט ווען מען עסט פירות צו קענען מאכן א שהחיינו. אלע פון זיי, אנגעהויבן פון די פיש און געענדיגט ביי די פייגן, האבן אין זיך פארשידענע שאלות און חששות, וואס אויב א גאנץ יאר זענען מיר מדקדק און גיבן אכט אויף וואס מיר נעמען אריין אין מויל, על אחת כמה וכמה אין אזא הייליגן טאג, ווען מיר שטייען מיט פארכט אריבערצוגיין תחת שבטו פונעם יוצר כל להפקד ולהזכר.

דעריבער, 'ישראל קדושים הם נתבעים', ערליכע אידן פאדערן אז זיי ווילן וויסן את המעשה אשר יעשו, מיר פון אונזער זייט זענען 'ונותנים'. אין אט דער כשרות אפטיילונג, טוען מיר קלאר שטעלן נויטיגע אינפארמאציע און גענויע אנווייזונגען אויף אלע עסנווארג, וואס מען פירט זיך צו עסן אין די הייליגע טעג. זעט אן אויספירליכן באריכט אינעם קאלום "סימנא מילתא היא". ליינט און האט הנאה.

ארב"ע מינים

צווישן די שורות פונעם גליון, וועט איר באגעגענען א באלערנדן

שואלין ודורשיין

שאלות בענייני כשרות
וואס איז אריינגעקומען
אין די רעדאקציע

זענען פאפיטעס Sunflower Seeds ווערעמדיג?

עס קען זיך טרעפן דערין ווערס, איבערהויפט אצינד נאך דעם זומער סעזאן, ווען עס מאכט זיך מער אפט. דעריבער איז ראטזאם מען זאל אלעמאל באקוקן עטליכע פון יעדן שאכטל, צו פארזיכערן אז עס איז ריי.

בדרך אגב, עס איז פארהאן אזעלכע פאפיטעס, וואס ווערט אימפארטירט פון ארץ ישראל, וואס (אויב האט עס נישט קיין פארלעסליכע השגחה) איז דא דערביי חששות פון פארשידענע הארבע איסורים, ווי: ערלה, טבל, און שמיטה. זאל מען נוהר זיין - איבערהויפט ווען מען קויפט עס אין גוי'שע געשעפטן אויב עס שטייט Product of Israel.

אגב וואס טוט זיך מיט פאפאקארן סידס?

זיי זענען געווענליך רייין פון ווערס. אבער פונקט ווי אלע אנדערע "seeds", אויב ליגט דאס א לענגערע צייט אויף א וואָרעם פלאץ, קען דאס ווערן ווערימדיג. דאס קען מען גרינג דערקענען דורך אויסלייגן אויף א ווייסע טעלער, אדער פאפיר, און דורך קוקן.

ס'איז פארהאן א שמועה אז פון די 'סארדינס פיש' מעג מען עסן נאר די Skinless & Boneless, איז דאס ריכטיג?

ביי די סארדינס פיש וועלכע ווערן פארקויפט בהשגחת "בי"ד המיוחד לענייני כשרות" ש"י התאחדות הרבנים, איז נישט פארהאן קיין שום אונטערשייד צווישן סיי וועלכע סארט פון די פיש, אלע ווערן גוט אויסגערייניגט בפיכוח מלאה פון אונזערע משגיחים מומחים. די געדערס פון יעדע פיש ווערט גענצליך ארויסגענומען, און פארזיכערט אז עס בלייבט נישט איבער קיין חשש פון די טריפה'נע "krill" פיש.

די שמועה נעמט זיך פון דעם, וואס מיט א צייט צוריק האט מען געפונען ביי פארשידענע פירמעס וואס ברענגן די פיש פון פארטוגאל, אז אין די געדערס פון די "סארדינס", האט זיך געהאדעוועט א סארט טריפה'נע פיש וואס הייסט "קריל" "krill". דערפאר איז טאקע וויכטיג צו קויפן די פיש נאר מיט א גוטע השגחה. ווי ערווענט, די סארדינס פושקעס וועלכע ווערן פארקויפט אונטער די השגחה פונעם "בי"ד המיוחד לענייני כשרות", ווערן גרונטליך באקוקט און גערייניגט, אזוי אז עס איז נישט פארהאן קיין חילוק צווישן די מיט ביינער, און הויט, אין די אנדערע. וואס וואלט ענוים וישבעו.

מעג מען נוצן פלעיווארד קוילן (flavored charcoal briquettes) פאר א "גרייל"?

באופן כללי זאל מען נישט נוצן קוילן מיט סיי וועלכע סארט פלעיווארס. די אלע סארט קוילן קען אנטהאלטן ערנסטע שאלות פון דברים אסורים. הגם די קוילן רירן טאקע נישט אן די עסן אבער די רייען גיט אריין א טעם כאיסור אין די פלייש.

באזונדער איז דא א הארבע חשש ביי קוילן, וואס קענען האבן איינגעזאפטע וויין פלעיווארס. וויין האט נאך א פראבלעם, צוליב דעם וואס אויסער די חשש צו עסן, טאר מען אויך נישט קיין הנאה האבן דערפון, ווי די הלכה אז יין נסך איז אסור בהנאה.

די קוילן אן פלעיווארס האבן נישט קיין חשש, מען קען דאס נוצן.

סימנא מילתא היא

(פארזעצונג פון זייט 2)

עפל

איז בחזקת נקי, מען דארף נאר אפשיילן די שאלעכץ.

מילגרוימען

זענען בדרך כלל בחזקת נקי. עס איז גוט צו באטראכטן אויב עס איז פארהאן א לאך אין די דרויסנדיגע שאלעכץ, וואס איז א סימן אז א ווערימעל האט זיך איינגעגעסן.

מייערן

איז בחזקת נקי.

האניג

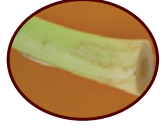
איז בחזקת נקי.

קרא, רוביה, סילקא און כרתי

אין שו"ע (או"ח תקפ"ג א') ווערט געברענגט דער מנהג צו עסן די סימנים, קרא, רוביה, סילקא, און כרתי. ווי מבואר אין מסכת כריתות דף ו' ע"א: אמר אביי: השתא דאמרת 'סימנא - מילתא היא', יהא רגיל איניש למיכל ריש שתא: קרא ורוביא, כרתי, סילקא ותמרי.

עטליכע פון די מאכלים דארף מען בודק זיין פון תולעים. (צוליב דעם וואס דאהי אין אמעריקע איז סייזוי נישט נהוג צו עסן די סימנים, לאזן מיר ארויס די פונקטליכע אינסטרוקציעס וויאזוי דאס צו באקוקן פון ווערס.)

פירות ארץ ישראל

אין אלגעמיין דארף מען האבן א זהירות ווען מען קויפט אין גוי'אישע געשעפטן, נישט צו קויפן קיין פירות וואס קען קומען פון ארץ ישראל. אזעלכע פירות קענען אנטהאלטן הארבע פראבלעמען פון טבל, ערלה, תרומות ומעשרות, א.ד.ג.

כשר'ע סכך פון מאראקא

ווי מיר הערן פון דעם סוכר, וואס ער האט שוין מערערע מאל באזוכט אויפ'ן ארט, וועלן די מאראקאנער גוים נוצן די שטרוי אויף צו פלעכטן פון דעם די דערמאנטע מחצלת'ער, און מיט זיינע אויגן האט ער שוין בייגעוואוינט מערערע פעלער ווי גוים נאך א שווערער טאג ארבעט וועלן נוצן די שטרויענע ליילעכער, זיך אויסצולייגן אויף די ערד צו כאפן דערויף א דרימל, אדער גאר פאר א בענקל צו זיצן דערויף, נישט צו דארפן זיצן אויפ'ן זאמדיגן פארשטיינערטע ערד.

דער געדאנק צו מאכן סכך פון שטרוי ווערט געבוירן

"אונזערע באזוכן אין מאראקא איז געווען בעיקר צוליב אתרוגים און זייענדיג דארט אין די ווייטע פעלדער, האבן מיר כסדר געזען ווי די גוים זיצן אויף די סארט מחצלת'ער, אבער זייענדיג אריינגעטאן אין די אתרוגים האבן מיר נישט אינאכט גענומען אז די סארט קען זיין גוט צוגעאייגענט צו דינען פאר סכך צו צודעקן די סוכה". שילדערט ווייטער דער סוכר.

איינמאל ביי אונזערע באזוכן, האט אונז א חבר מעורר געווען דעם געדאנק, אז עס וואלט געווען א געלונגענער בייפאל איינצופעדימען די סארט שטרויענע כלים פאר סכך. דער געדאנק האט אונז געפאלן, אבער מיר האבן ערשט געוואלט הערן וואס פאדערט זיך פון א הלכה'דיגן שטאנדפונקט צו קענען אימפארטירן די סכך, מיר האבן זיך געוואנדן צו די רבנים פון "התאחדות הרבנים", ביי זיי אנגעפראגט צו עס פעלט זיך אויס א הכשר אויף סכך.

צו פארשטיין די פרטים פון כשר'ע סכך, וועלן מיר שרייבן אין קורצן, די הלכות וואס זענען נוגע סכך.

אז סכך זאל זיין כשר, פאדערט זיך געציילטע תנאים, וואס עס דארף זיין, און אן דעם איז דער סכך פסול.

עס איז דא דריי הויפט דינים' אז סכך זאל זיין כשר:

דער ערשטער דין איז' אז עס דארף זיין מן הצומח, דאס הייסט א זאך וואס וואקסט.

דער צווייטער דין איז, אז דער זאך וואס וואקסט, דארף זיין אפגעריסן פון די ערד [תלוש], און נישט באהאפטן [מחובר] צו איר.

דער דריטער דין איז, אז עס טאר נישט זיין א כלי וואס איז מקבל טומאה, אויך די כלים וואס מען נוצט צו צובינדן די סכך, זאל נישט זיין א מקבל טומאה, ווי די שטריק וואס באהעפטן די סכך איינס צו די אנדערע.

דער דריטער תנאי אז די סכך זאל נישט זיין געמאכט פון א מקבל טומאה, באגרעניצט אסאך סארטן האלץ, פון עס צונוצן אויף סכך, ווייל האלץ, איינמאל ער איז געווארן א כלי, און ער איז ראוי מקבל צו זיין עפעס, ווערט ער פסול צו זיין סכך.

אויבנאויף זעט זיך אויס אז די תנאים זענען גרינגע תנאים ווען עס רעדט זיך פון סכך. א סכך וועט אייביג זיין בלעטער, אדער העלצער און א שטיק האלץ איז א קלאן, און ווילאנג ער איז נישט אויסגעארבעט געווארן צו זיין א בענקל, טיש, אדער א שטיקל פוירניטשער, איז ער נישט קיין כלי וואס קען האלטן

שוין מערערע יארן וואס מען נוצט שטרויענע האלץ פאר סכך, אבער צי איז די סכך אלעמאל כשר? וואס געשעט ווען א גוי כאפט א דרימל אויף די סכך? פארוואס איז שפיציגע און בערגיגע סכך אן אויסוועג? און וועלכער סארט שטריק נוצט מען צוזאמענצוהאלטן די סכך?

ליינט איבער די מערערע הידורים אין סכך, וואס מען לייגט אריין אין די 'סכך המסוכך', עס זאל זיין כשר וישר, און אויך מהודר און צוגענגליך

דער הייליגער יום טוב סוכות איז שוין אנגעקומען. די גאסן ווירבלען מיט הונדערטער אידן וואס גרייטן זיך צום הייליגן יום טוב מיט א הכנה דרבה, און רישן איין די שטובער מיט אלע הידורים און מצוות החג אז דער יום טוב זאל זיין אהערגעשטעלט אויפ'ן בעסטן און שענסטן פארנעם.

אויך די סוכה שטייט שוין על תילה. די ווענט זענען שוין באקלעבט מיט ליילעכער און שיינע בילדער, און מען האלט ביים ארויפלייגן די סכך.

אן סכך איז די סוכה נישט קיין כשר'ע סוכה! דאס ווייסט יעדער איינער, אבער אויבנאויף זעט אויס סכך צו זיין די כשר'סטע זאך אין די וועלט.

אין א שמועס מיט די פארביצער פון די 'סכך המסוכך', הערן מיר ערשטהאנטיגע אינפארמאציע איבער די סכך, און איר פארצווייגטקייט אין כשרות.

"אונזער סכך מאכט מיט א לאנגער וועג פון דעם מוסלמענישער זאמדיגער מאראקא ביז קיין אמעריקע. די משגיחים באזוכן אין מאראקא, און באגלייטן דער סכך פון ווען עס ווערט פראדוצירט, ביז צום לעצטן שטאפל, ווען ער שטייט שוין אין די געשעפטן צו פארקויפן". זאגט אונז הרב זלמן ליב רובין שליט"א, דער זוהן פון הרב מאיר יוסף שליט"א, ווער עס איז געווען דער ערפינדער פון די "סכך המסוכך" פאטענט פון מאראקא.

פון מאראקאנער אתרוגים ביז סכך

"אלעס האט זיך אנגעהויבן נאכדעם וואס מיר פלעגן סייווי זיין אין מאראקא וועגן אתרוגים, און מיר האבן זיך צוגעקוקט ווי די מאראקאנער גוים זיצן און פלעכטן די שטרוי שטעקענעס, און מאכן דערפון בענקלעך צו זיצן.

עס קען זיין אז ווען אן אמעריקאנער גוי וואלט געקומען דארט אויף א באזוך, וואלט ער געשטאנען מיט וואונדער, זיך צוגעקוקט וואס פלעכט זיך דא, אבער מיר האבן שוין געקענט דעם באגריף פון שטרוי שטעקענעס פון חז"ל און ווי עס ווערט אנגערופן אין די לשון הגמרא 'מחצלת'.

א "מחצלת" טייטש א גלאטע שטיק שטרוי, וואס איז געפלאכטן געווארן צו נוצן ווי א צודעק, אדער א בענקל צו זיצן". דערציילט דער סוכר.

די דינע שיכט שטרוי ווערט גענוצט צו לייגן אויף די ערד, אז ארבעטער זאלן נישט דארפן זיצן אויף די אומריינע ערד, נאר קענען זיצן אויף עפעס, וואס טיילט אפ צווישן די ערד און דעם מענטש וואס זיצט דערויף.

עס ווערט אויך גענוצט ווי א געלעגער צו שלאפן דערויף, אדער ווען מען וויל זיך אראפלייגן אונטער די זון, די ערד איז הארט און פול מיט שטיינער, דאס זיצן אויף די ערד איז נישט באקוועם, לייגט מען אונטער א 'מחצלת' וואס מאכט באקוועמער און געשמאקער דער פאדלאגע.

דער משגיח איז עומד על המשמר אין די פעלדער

די אייזלען ברענגען די פריש געשניטענע קנים

ביי די ארבעט, עס ווערט געפלאכטן

דער שטריק ווערט געמאכט ממין הסכך

פערטיגע מחצלת סכך גרייט צו ווערן אפגעשיקט קיין אמעריקא למהדרין מן המהדרין

אין זיך עפעס און גערעכענט ווערן ווי א כלי, אבער ווען מיר זענען אריין אביסל טיפער אין די נושא, זענען מיר געוואויר געווארן אז עס איז מער קאמפלעצירט ווי געשריבן. די ערשטער שאלה האט זיך אנגעהויבן מיט דעם פריער דערמאנטע מציאות, אז די מאראקאנער נוצן די שטרויענע מחצלת'ער, צו מאכן דערפון א געלעגער. איינמאל ער איז געווען א געלעגער, גייט עס שוין אריין אין די שאלה פון א כלי, ווייל עס איז געמאכט ווי א בעט צו שלאפן, ווי דער לשון חז"ל איז 'עשוי לשכיבה', איז עס שוין נישט כשר פאר סכך.

מען קען אבער זיין פארזיכטיג, נוצן נאר אזעלכע שטרוי וואס מען האט קיינמאל נישט גענוצט פאר א בעט, אבער דא וועט זיך שוין פאדערן א השגחה, וואס זאל נאכגיין די גוים זיכער מאכן אז זיי בויען דעם סכך נאר פון אזעלכע שטרוי וואס זענען יעצט אפגעשניטן געווארן, און זענען נישט גענוצט געווארן אין דער פארגאנגענהייט.

דער שוועריגקייט איז א דאפעלטער: עס קען סיי זיין, אז מען זאל האבן גענוצט די שטרוי צו ליגן, בעפאר מען מאכט פון דעם סכך, אויך איז דא א מעגליכקייט אז דער גוי זאל נוצן די סכך פאר א געלעגער, נאכדעם וואס ער האט שוין געענדיגט די פאבריצירונג פון דעם סכך.

"ווער עס קען דער הלוח ילך דארט, ווייסט אז עס איז נישט קיין חשש רחוקה אז אן ארעמער מאראקאנער גוי זאל ברענגען זיין אלטער געלעגער צו פארקויפן פאר אפאר גראשן, אדער פארקערט, נאך א טאג שווערע ארבעט, זאל ער כאפן א דרימל אויף די שטרויענע געלעגער'ס ווען ער ווייסט גארנישט דער שאדן וואס ער מאכט אן פאר דעם סוחר". שמועסט אויס דער סוחר.

די שטארקע חומרות והידורים אויסגעארבעט דורך די חשובע רבנים שליט"א

איינמאל מיר האבן זיך באקענט מיט די אלע שאלות און שוועריגקייטן פון די שטרויענע סכך, עס איז קלאר געווארן אז מען קען נישט אבי אזוי קויפן סכך פון מאראקא, האבן מיר זיך באראטן מיט די רבנים הגאונים הצדיקים חברי "ב"ד המיוחד לעניני כשרות" וואס האבן אונז געגעבן הוראות אז די סכך זאל זיין בתכלית ההידור והכשרות.

דער ערשטער חשש, אז די גוים זאלן נישט אריינמישן גענוצטע געלעגער אין די סכך, איז געלעזט געווארן דורכדעם אז א משגיח קומט אנהייב פון די פראדוקציע, זיכער מאכן אז מען נעמט נאר פרישע שטרוי, אבער דער צווייטער חשש אז עס זאל זיך נישט פארגלוסטן פאר אן ארבעטער צו וועלן כאפן א דרימל אויף די סכך, וואס טוען מיר, אז דער ארבעטער מאכט עס בגניבה, אדער ביינאכט ווען די שטח איז ליידיג, און וועגן דעם איז מען אויפגעקומען מיט מער א קראנטער לעזונג.

די עצה איז געווען אויסצושטעלן דעם סכך אזוי אז עס זאל נישט זיין ראוי צו שלאפן אויף דעם, און אפילו פאר וועמען עס וועט זיך פארגלוסטן א דרימל, וועט ער טראכטן צוויי מאל צי עס לוינט אים.

דער פאטענט וואס מען האט געטראפן איז געווען צו מאכן די סכך שפיציג און בערגיג, אזוי אז אויב איינער טראכט נאר פון זיך אראפלייגן אויף דעם, וועט ער זיך טרעפן מיט אן אומגראדער געלעגער, און ער וועט אויך מורא האבן אז ער וועט ווערן צושטאכן פון די שפיצן.

מיט דעם האבן מיר מונע געווען די שאלה פון עשוי לשכיבה, דער סכך ווערט ב"ה געמאכט כשר וישר למהדרין מן המהדרין.

אבער האלט! דאס איז נאכנישט אלעס. די השגחה האט זיך אויך געמוזט ספראווענען מיט די שטריק וואס בינדט צו די סכך איין שטיקל צום צווייטן.

ווי געשמועסט, דארף דער שטריק אויך זיין געמאכט פון א כלי וואס איז נישט מקבל טומאה, וואס דאס איז א הידור לויט געוויסע שיטות, אז דער שטריק זאל זיין געמאכט פון דעם זעלבן מין ווי די סכך, און דאס איז אויך ערמעגליכט געווארן אז די שטריק וואס בינדט צוזאם די סכך איז געמאכט אויך פון שטרוי.

דער משגיח וואס קומט דארט באזוכן מאכט זיכער אז די שטריק איז ממין הסכך כשר. ווען אלע חששות און הידורים איז שוין געווען איינגעפעידימט, איז דער פראיעקט אריין אין שוואונג, כלל ישראל האט זוכה געווען צו ערשטקלאסיגע כשר'ע און מהדור'יגע סכך, מקיים צו זיין די מצוה פון 'בסוכות תשבון' בתכלית ההידור והשלמות.

(תשואות חן ליידינו היקר הרב החסיד בנש"ק מוה"ר מאיר יוסף רובין שליט"א שעשה הכל לפי הוראות הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א חברי "ב"ד המיוחד לעניני כשרות")

נועם גלאט פלייש

מען גרייט אן א ריזן בית השחיטה

אין די ליין פון בהמה פלייש איז פארהאן א מאנגל, נאכדעם ווי עס ווערט שווערער און שווערער צו שעכטן כשר בהמה פלייש אין די פאראייניגטע שטאטן, דעריבער האבן די אייגענטימער פון "נועם גלאט פלייש" וועלכע זענען גרויסע מומחים אין קוואליטעט פון פלייש, געזונטהייט און כשרות, אונטערגענומען א ריזן מיסיע, צו צושטעלן די מערסטע מהודר'דיגע בהמה פלייש, גע'שחט'ן אין די ווייטע אורוגוואי.

אנצוהייבן אזא ריזיגע פראיעקט אין א ווייטע לאנד, איז בכלל נישט גרינג און פשוט, דאס נעמט שוין אריין חדשים לאנג פון פיבערהאפט'דיגע הכנות. אין די פארלאפענע זומער וואכן זענען געפארן קיין אורוגוואי א גרעסערע דעלעגאציע פון שוחטים, בודקים, א וועטארינער דאקטאר, און מומחים אויף געזונטהייט, אין שפיץ פון די רבנים הגאונים הצדיקים חברי "בי"ד המיוחד לעניני כשרות", הגה"צ אבד"ק סערדאהעלי שליט"א, אין כ"ק אדמו"ר מגאלאנטא שליט"א, וועלכע האבן דארטן אויפ'ן פלאץ אויספלאנירט און אוועקגעשטעלט די בעסטע מהודר'דיגסטע סדרי השחיטה והבדיקה.

שטייענדיג ביי די ענדע פון די זומער חדשים, איז גלייכצייטיג פארגעקומען א וויכטיגע אסיפה אין שטוב פונעם סערדאהאל'ער רב שליט"א אין נייטרא, מאונט קיסקא, וואו די "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" ה"ה הגה"צ רבי אברהם יהושע העשיל ביק שליט"א, אבד"ק מעזיבוזש, הגה"צ רבי הילל וויינבערגער שליט"א אבד"ק סערדאהעלי-דומ"ץ נייטרא, אין הגה"צ רבי יצחק אייזיק מנחם אייכנשטיין שליט"א האדמו"ר מגאלאנטא, האבן עטליכע שעה דן געווען בכבוד ראש, אויף ענינים העומדים על הפרק בשדה הכשרות, און ספעציעל אויף דעם ענין פון די נייע שחיטה, וואס מען האט אויסגעארבעט אינאיינעם מיט די מומחים פון "נועם גלאט פלייש".

א חידוש אין די רינדערן פלייש אינדוסטריע מיט די בעסטע, געזונטסטע און כשר'סטע פלייש.

פירמע, וואס איז שוין בארימט מיט זייער מהודר'דיגע טשיקן פלייש פון די "בירדסבארא" פירמע אין פענסילוועניע, אונטער די שטרענגע השגחה פון "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" פון התאחדות הרבנים, האט אין די לעצטע תקופה זיך אויסגעברייטערט, און אריינגעשפאנט אין די ליין פון בשר בהמה, מיט געוואלדיגע מעלות, הידורים, וואס מאכט די פלייש גאר אויסגעהאלטן, געשמאק און געזונט.

"נועם גלאט פלייש", איז די פירמע וואס שטייט אויף די סאמע העכסטע סטאנדארטן פון כשרות און קוואליטי. באקאנט אלס די בית השחיטה וואס האט זוכה געווען אהערצושטעלן מערערע הידורים אין כשרות העופות, און אצינד אויך בכשרות בשר בהמה.

מיט גרויס שמחה נעמען אויף אידן המדקקים בכשרות די לעצטע נייעס איבער די שחיטה פון בהמה פלייש, דורך די באקאנטע פירמע "בירדסבארא", צוגעשטעלט מיטן מהודר'דיגסטן אופן, אונטער די שטרענגע השגחה פון "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" שעי' התאחדות הרבנים.

כשרות הבשר איז די הויפט זאך וואס ליגט אויף די מחשבה פון יראי השם מהדרין בכשרות. ווען א איד נעמט א שטיקל פלייש אין מויל, וויל ער זיין זיכער אז דאס איז די מערסטע אויסגעהאלטן בתכלית הכשרות, אזוי אויך אז די פלייש איז אגוטע קוואליטעט, געזונט, נארהאפט, און איז פראדוצירט געווארן לויט די העכסטע ריינקייט אין זיכערהייט סטאנדארטן.

די בארימטע "נועם גלאט פלייש"

די אסיפה פונעם "בי"ד המיוחד לעניני כשרות בבית הגה"צ אבד"ק סערדאהעלי שליט"א

די גידי דם, אזוי אז עס זאל נישט זיין קיין שום חששות פון חלב ודם.

די געוואלדיגע הידורים אינעם בית השחיטה אין אורוגוואי:

חפץ ה' בדינו הצליח אהערצושטעלן דאס סאמע בעסטע אין די בשר בהמה אינדוסטריע. מיט געקליבענע שוחטים ובודקים, א הערליכע פלעגט און מערסטע פארגעשריטענע מאשינעריי, ערפארענע טעכנישע און מעדיצינישע ארבעטער, מיט א ריינקייט און קוואליטעט אין אלע געביטן.

די 'שחיטה מונחת' למהדרין מן המהדרין, ווערט דורכגעפירט דורך א שטאב פון היימישע שוחטים וותיקים פון ניו יארק, און בודקי פנים און בודקי חוץ, וואס שטעלן צו די כשרות אויפ'ן שענסטן אופן.

מטעם די בית השחיטה מאכט מען זיכער אז די עוסקים במלאכת הקודש זענען הונדערט פראצענט באקוועם און מסודר אין די דירות וואס זיי האבן דארט ספעציעל אוועקגעשטעלט אויף א רואיגן פארנעם נישט צו שחט'ן צופיל א שעה, כדי נישט איבערצושטרענגן די חשובע שוחטים, אזוי אז יעדע שחיטה זאל טאקע זיין אויפ'ן העכסטן הידור.

מיט יעדע דעלעגאציע פון שוחטים ובודקים, קומט מיט באזונדער א בודק סכינים, וואס איז בודק דורכאויס די גאנצע צייט די חלפים אינעם באזונדערן צימער, וואס איז געאייגענט פאר חלפים. אויסער די שוחטים ומומחים מפורסמים וואס קומען פון ניו יארק, איז פארהאן א שטאב פון בודקים און משגיחים חשובים, חסידים ואנשי מעשה מחשובי הקהלה פון הגה"צ רבי קלמן אליעזר עקשטיין, אבד"ק באונעס איידעס זצ"ל, פון די נאנטע ארגענטינע.

כשר'ן דאס פלייש:

אויך די נאכפאלגענדע וויכטיגע עניני כשרות, ווי: בדיקת הריאה, ניקור, מליחה והדחה, ווערט דורכגעפירט מיט א געוואלדיגע אחריות און זהירות.

א ספעציעלע הידור איז פארהאן, אז מען שניידט אוועק אלע חלקים פון די בהמה, וואו עס קען שייך זיין א חשש חלב, צו פארזיכערן אז עס איז בכלל נישט פארהאן קיין חשש רחוק פון חלב. ווי אויך נעמט מען גענצליך ארויס

מליחה כהלכתה:

ביים פראצעדור פון מליחה, איז עקסטער געשטעלט משגיחים מיוחדים, וואס שטייען על המשמר, אז יעדע שטיקל פלייש זאל ווערן געווייקט און געזאלצן, דערנאך אפגעשווענקט כדת וכדין, דאן ווערן זיי געזיגלט בטבעת המלך, מאן מלכי רבנן, פונעם "בי"ד המיוחד לעניני כשרות".

בדיקת הכרסים:

אין די דרום אמעריקאנער לענדער, איז פארהאן אן אייגענארטיגע אישו, פון נידל'ס אין די בהמות, מונע צו זיין געז ביים מאגן פון די בהמה, דעריבער פאדערט זיך אז מען זאל מיט א גרויס זהירות בודק זיין די כרסים פון די בהמות.

אין "נועם גלאט פלייש" האט מען נישט אנגענומען קיין שום קולות, אדער עצות וואס זענען נישט בשלימות, נאר מען איז געגאנגען מיט די שטארקסטע חומרא, צו האבן א באזונדערע שטאב וואס איז חוקר ודורש יעדע כרס. א שטרענגע סיסטעם איז אוועקגעשטעלט געווארן דורך וועלט בארימטע מומחים אין דעם געביט, ווי יעדע כרס ווערט אויסגעוואשן און גיט באקוקט, מען נעמט נאר אן די בעסטע און כשר סטע.

די בעסטע און כשר'סטע וואס שייך!

די קאמבינאציע פון די ענערגישע עקספערטיז, און קלארע סדר פון די נייע שחיטה דורך "נועם גלאט פלייש", א בית השחיטה, רואיג און זויבער, מיט די מאקסימום הרחבת הדעת פאר די שוחטים, די חשוב'ע היימישע שוחטים ובודקים, מיט די שטרענגע השגחה פון די רבנים הגאונים "בי"ד המיוחד לעניני כשרות", וואס איז נישט מוותר אויף קיין חשש קל, און פאדערט די סאמע מהודר'דיגסטע, שטעלט אהער א פראדוקט, וואס איז בשלימות דיג גרייט ארויפצוגיין על שלחן מלכים, פון אידישע קינדער בני מלכים, אויפ'ן יום טוב טיש, ויאכלו ענונים וישבעו.

הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א חברי "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" ביים מפקח זיין אויף די שחיטה

ניקור

בדיקת הריאה

בדיקת כרסים

מליחת הבשר

כ"ק אדמור"ר מגאלאנטא שליט"א
איז בודק א חלף

בודק די חותמות

מליחה כהלכתה

הגה"צ אבד"ק סעראדהעלי שליט"א
איז בודק א חלף

אגרוס פון איטאליע

צום אלעם ערשט, פותחין בכבוד האכסני'... אז מען רעדט פון יאנעווע אתרוגים; וואס איז די מסורה און קבלה אויף די אתרוגים אין יענעם געגנט?

ס'איז באקאנט די ווערטער וואס עס שרייבט דער הייליגער חתם סופר אין די תשובה או"ח סימן ר"ז אז מן הדין, איז דער דין פון אן אתרוג אזוי ווי אן עוף טהור וואס מען עסט דורך מסורה, די אתרוגים וועלכע קומען פון יאנאווא, האבן מיר א "מסורת בידנו מאבות אבותינו ורבותינו חכמי הצרפתים אשר מעולם יושבי מדינת אשכנז", אז זיי האבן יוצא געווען ידי חובת מצות ד' מינים מיט אתרוגים פון יאנאווא.

אזוי שרייבט ער אויך אין קובץ תשובות להחת"ס סימן כ"ה, אז די סימנים פון אתרוגים זענען נישט קיין דאורייתא אדער דרבנן. וכל דבר שאין לו סימן דאורייתא נאכל במסורת, ע"כ הבאים ממדינת יאנאווא שמסורת ביד אנשי אשכנז מימי חכמי הצרפתים ורבינו תם וסיעתו, שלא בא לידם אלא מאותה מדינה, הם מוחזקים במסורת.

ענליך איז מאריך דער אייניקל פונעם חתם סופר, הגאון בעל התעוררות תשובה ז"ל, אין זיין ספר ס' תל"ד, משמו פון זיין זיידן איבער דאס חשיבות פון יאנאווע אתרוגים, וואס איז נאך באנוצט געווארן דורך די ראשונים כמלאכים, די בעלי התנ"ה וואס האבן געהאט די ריכטיגע מסורה.

מערקווידיג צו דערמאנען א קבלה וואס דער מהרש"ב פון ליובאוויטש ז"ל, פלעגט נאכזאגן בשם דעם בעל התניא זי"ע, אז ווען דער אויבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו ולקחתם לכם פרי עץ הדר וכו', האבן אידן ארויפגעזעצט שלוחים אויף א וואלקן צו ברענגען אתרוגים פון "קאלאבריע, איטאליע..."

לאמיר אנהויבן פון אל"ף. וויאזוי וואקסט דער אתרוג בוים, און ווען שפראצן ארויס די אתרוגים?

דער אתרוג בוים האט א ספעציעלע סארט וועג, וויאזוי דאס ווערט איינגעזייט. דאס זייעט מען נישט איין מיט קערענדלעך, נאר עס ווערט איינגעפלאנצט דורך

יהא רעוא דתשר"י על עמי'. אט דערנטערט זיך דער "ירח האתנים", חודש תשרי דתקיפי במצות, דערמיט אויך די מצוה חביבה פון נטילת ד' מינים אין די סוכות טעג הבאים לקראתינו לשלום. וואכן בעפאר זענען שוין אידן עוסק אין די הכנה פון די מצוה, מען איז מהדר צו קלויבן און קויפן פון דאס שענסטע און בעסטע, מען לאזט זיך קאסטן אויף די הידורי המצוה.

אויך פיל איידער דער "ימים טובים" סעזאן שפירט זיך אין די לופטן, איז שוין דער "מחלקת הכשרות שע"י התאחדות הרבנים", פולשטענדיג איינגעשפאנט אין דער עבודת הקודש, צו באגלייטן די פראדוקציע פון די ד' מינים אויף מערערע טיילן פון דער וועלט. דער "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" גיט טאקע איר השגחה מעולה פאר מערערע סחורי אתרוגי יאנעווע, אתרוגי מאראקא, לולבים, און הדסים, צו פארזיכערן אז אידן זאלן קענען מקיים זיין די מצות ה' בשלימות ובהידור ככל משפטה וחוקתה.

יעצט בהאי שעתא דקא גרים, האט די מערכת "הכשרות" זיך פארשטענדיגט מיט איינעם פון אונזערע חשוב'ע לאנגיעריגע משגיחי הכשרות, מיט פילע יארן ערפארונג און ידיעה, וועלכער האט זיך מיט אייניגע וואכן צוריק אומגעקערט פון די ווייטע איטאליע, וואו ער האט געוויילט דורכאויס די זומער וואכן, צו באגלייטן פון דער נאנט די וואקס און שניט פון די פרדסים וואס פראדוצירן דעם באקאנטן "יאנאווע אתרוג", אדער ווי גערופן אין די פריערדיגע תשובות ספרים "קאלאבריא אתרוג".

אינעם לויף פון דעם שמועס, הערן מיר פונעם משגיח הי"ו מערערע אינטערסאנטע פאקטן און מערקווידיגע אינפארמאציע איבער דעם גאנצן סדר פון פלאנצן, וואקסן, און שניידן די אתרוגים, בארייכערט מיט הלכה'דיגע ידיעות און מראי מקומות, וואס וועט זיין העכסט – אינפארמאטיוו פאר אידן מדקדקים. ליינט און האט הנאה.

לעצטנס האט מען אבער ערפינדן פארשידענע אופנים, וויאזוי צו שטארקן די פיטמאות, נאך ווען ס'איז א בלום, עס זאל האבן די כח צו בלייבן וואקסן אינאיינעם מיט'ן אתרוג, און נישט אראפפאלן. דערפאר איז טאקע היינט צוטאגס דא צובאקומען פיל מער אתרוגים מיט פיטמאות, ווי אין די פארגאנגענהייט.

• בלאט פלעק:

דער אתרוג איז ארומגענומען מיט אנדערע בלעטער און צווייגן, עס מאכט זיך אפט אז די ווינטן בלאזן, און דער אתרוג קלאפט זיך אריין אין א שפיציגן צווייגל, צי א דאָרן, וואס קראצט אפ א שטיקל פונעם אתרוג. מיט דער צייט ווען דער קראץ ווערט פארהיילט, ווערט דאס אנגערופן "בלאט פלעק".

• שווארצע פינטעלעך:

די פארמער האבן זייער מורא פון ווערים, ווייל אויב כאפן זיי זיך אריין אין א פעלד, איז דאס גאנצע פעלד א פארטיגע. זיי שפריצן דעריבער א סארט pesticide וואס פארמיידט די ווערים. עס איז אן אפטע ערשיינונג אז עס פארבלייבט א משהו פון די קעמיקאלן וואס מען שפריצט דערויף, צוליב די היצן פון די זון באקט זיך דאס אריין אין די הויט פונעם אתרוג, און עס פארמירט קליינע שווארצע פינטעלעך. וואס האט איבערהויפט נישט קיין שייכות מיט'ן אתרוג גופא, און איז בעצם כשר לכתחלה. פארט איז במציאות זייער שווער קובע צו זיין אויף א שווארץ פינטל, צי דאס איז פונעם אתרוג גופא - וואס איז א שאלה מעיקר הדין, אדער פון די קעמיקאלן - וועלכע זענען נישט קיין שום פראבלעם. בלויז א ריכטיגער אתרוגים מומחה, וועט וויסן דאס מבחין צו זיין.

בכליות וואקסט ארויס פונעם בויס דריי מאל פירות במשך דעם יאר. די ערשטע און א חלק פון די צווייטע זענען בעיקר די אג. "אתרוג חב"ד", א חלק פון די צווייטע ווי אויך די דריטע שניט זענען די אתרוגים מובחרים וואס מיר נוצן געווענליך.

דער תמצית היוצא פון דעם שמועס, איז דער מציאות, אז אן אתרוג בויס וואקסט נישט "פון זיך זעלבסט", דאס דארף מען פלעגן און באארבעטן דורכאויס די גאנצע צייט, אויב מען לאזט דאס נאך, וועט נישט וואקסן קיין געהעריגע פירות דערויף. דערפאר פאדערט זיך באזונדער א השגחה מעולה דורך משגיחים יראי ה', צוליב דעם וואס אן אתרוג בויס מוז ווערן געפלעגט און באארבעט דורך מענטשליכע הענט, דורכאויס די צייט פון איר וואקס. אנדערש ווי ביי אנדערע פרוכט, איז נישט פארהאן במציאות אז אן אתרוג בויס זאל וואקסן אויטאמאטיש און ארויסגעבן געהעריגע פירות אן דעם וואס מען זאל דאס באגלייטן.

דעריבער דארף מען טאקע האבן א געוואלדיגע זהירות אויף טריט און שריט, באגלייט מיט סייעתא דשמיא צו פארמיידן הרכבה און אנדערע פראבלעמען וואס קענען אונטערקומען. איבערהויפט אז מערערע גוי'אישע פעלד אייגנטומער וועלן פרובירן צו פאפן ווי ווייט מעגליך, עס פאדערט זיך אסאך יראת שמים, תקיפות, פראקטישע קענטעניסן און דקדוק הלכה, צו פארזיכערן אתרוגים כשרים למהדרין פאר אידישע קינדער אויף סוכות.

א צווייג פון אן אנדערן אתרוג בויס. די צווייג ברויך זיין כאטש צוויי יאר אלט, וואס מען קען וויסן פון די רינגען אינעם האַלץ פון די צווייג. אויב די צווייג האט שוין צוויי רינגען און א קנאָפּ אויף ארויס, דאן איז דאס שוין ראוי צו וואקסן דערפון א נייעם אתרוג בויס.

די ערשטע צוויי יאר נאכ'ן איינפלאנצן דעם קליינעם בויס, וואקסט דאס מיט די בלעטער אין א ספעציעלע גריין האוז, וואו מען באגלייט יעדע ביימל באזונדער. הערשט נאך צוויי און א האלב יאר, שטעלט מען דאס ארויס אינעם גרויסן פעלד. דאן געדויערט נאך אומגעפער צווישן צוויי און א האלב און דריי יאר, ביז דאס ביימל הייבט הערשט אן ארויסצוגעבן פירות.

אן אתרוג בויס לעבט בדרך כלל נישט מער ווי ארום 15 יאר. דערפון פאלט אוועק די ערשטע 5 יאר, ווען עס גיט בכלל נישט ארויס די פירות, די קומענדיגע 2 יאר, אזוי אויך די לעצטע 2 יאר, ווען די בויס איז שוין עלטער, זענען די פירות נישט ראוי צו נוצן פאר די מצות ד' מינים. בסך הכל בלייבט איבער בלויז 7 יאר, וואס מען קען געניסן פון דעם בויס, און שניידן אתרוגים פאר אידן. (דאס איז אויך די סיבה פארוואס די פארמערס זוכן מרכיב צו זיין, צוליב דעם וואס א מורכב'דיגע בויס האלט זיך עטוואס לענגער).

דורכאויס איר וואקס, דארף די אתרוג בויס האבן זייער אסאך וואסער, די סיבה דערצו איז, ווייל אנדערש ווי געווענליכע ביימער, וואס די ווארצלן וואקסן אראפ אונטן טיף אין דער ערד, וואו זיי שעפן וואסער, טוט ביי אן אתרוג בויס וואקסן די ווארצלן צו די זייטן פונעם בויס, די שרשים בלייבן אויבן, און גייען נישט אראפ טיף אין דער ערד. דעריבער פעלט זיך אויס אסאך וואסער וואס זאלן באוואסערן, און האלטן פייכט די ווארצלען, דאס איז אויך איינע פון די סיבות פארוואס אן אתרוג בויס לעבט בלויז ארום 15 יאר, וואס איז ווינציגער ווי אנדערע פרוכט ביימער.

אין איטאליע רעגנט נישט במשך דעם זומער, האבן דעריבער די פארמער אויסגעארבעט א פאטענט, וויאזוי צו באוואסערן די אתרוגים ביימער אויף אן אופן, וואס זאל האלטן פייכט די שרשים פונקט וויפיל עס באדארף.

• דער אתרוג הייבט אן וואקסן:

ווען דער בויס הייבט אן ארויסגעבן פירות, שפראַצן ארויס א צאל ראזע בלומען, וואס ווערן ענדגילטיג פארוואנדלט אין אתרוגים. מערסטנס פון די בלומען פאלן אראפ עס בלייבט בלויז א קליינע צאל. נאך עטליכע טעג באקומען די בלומען א געלן קאליר און עס הייבט זיך אן אויפמאכן. די מיטלסטע בלעטל ווערט דער פיטום, די אתרוג הייבט אן צו וואקסן פונעם פיטום אויפ'ן צווייג, ארומגענומען מיט'ן שושנתא און דעם דד, אזוי וואקסט די גאנצע פרי ארויס, באהאפטן אויפ'ן בויס דורך א שטיקל וואס ווערט שפעטער דער עוקץ.

• דער פיטום:

מערסטנס מאל פאלט די פיטום אראפ, ווען דער אתרוג איז נאך זייער קליין, צוליב די שוואכקייט פונעם פיטום. אנדערע פאלן אראפ אביסל שפעטער בשעת דעם וואקס, בלויז די גאר שטארקע פיטמאות בלייבן אויפ'ן פרי ביז די שניט. [אין משנה ברורה ס"ק ל"ב איז מבואר, אז אויב דער פיטום פאלט אראפ בשעת'ן וואקסן, און עס איז פארבליבן א סימן דערויף, דאן איז עס כשר און אויסגעהאלטן. וכן מבואר בשבלי הלכת' סי' ש"ס, ובשו"ת רדב"ז ח"ד סי' קי"א].

עס ווערן געפלאנצט פרישע אטרונג ביימער

די קליינע אינגע ביימעלעך

א אטרונג המורכב, וואס איז פסול אפ'ל בדיעבד

א מורכב בוים, אינמיטן טיילט דער אלטער און נייער צווייג

א אלטער מורכב מיט א גרויסן קניפ

מען האט דערמאנט אטרונגים מורכבים. וואלט כדאי געווען צו הערן אן איבערבליק אויף דעם איסור, אירע טעמים און הלכות?

דער מושג פון הרכבה ווערט נאך דערמאנט אין די תורה הק', ווי דער רמב"ם שרייבט (הלכות כלאים פ"א ה"ה) "כלאי האילנות הרי הם בכלל מה שנאמר 'שדך לא תזרע כלאים'. כיצד? - המרכיב אילן באילן, כגון שהרכיב יחור של תפוח באתרוג או אתרוג בתפוח - הרי זה לוקה מן התורה בכל מקום, בין בארץ בין בחוצה לארץ. וכן המרכיב ירק באילן או אילן בירק - לוקה בכל מקום".

להלכה ווערט גע'פסק'נט אז מען טאר נישט יוצא זיין מיט א מורכב'דיגע אטרונג, אויך נישט בשעת הדחק (שו"ע הרב תרמ"ח סעיף ל"א ומשנ"ב ס"ק ס"ה). און די טעמי האיסור זענען פארשידנארטיג, מבואר בספרי הפוסקים: (1) עס האט נישט דעם דין אטרונג, ווייל א מורכב הייסט נישט קיין אטרונג, עס איז א געוואקס פון צוויי סארט ביימער. (תשובת רמ"א קיז; מ"א תרמ"ח, כג; שבות יעקב לו; חזו"א כלאים ג, ז). (2) וויבאלד ס'איז געטון געווארן דערמיט אן עבירה (לבוש או"ח תרמט, ד). (3) ווייל ס'איז א חסר, די חלק פון די אטרונג וואס איז געוואקסן מיט די הילף פון דעם אנדערן מין בוים הייסט א חסר. ואף בשאר הימים שחסר כשר, המורכב פסול, כי שיעורו כביצה ואולי חסר בו שיעור (מהר"ם אלשיך; ט"ז תרמ"ט ד). (4) אין טעם עצו ופריו שווה (כפות תמרים סוכה לה; והסכים לכך בחת"ס סימן רז). (5) בל תוסיף (חלקת יואב סימן לב). (6) פרי אחד אמר רחמנא ולא שנים (נפש חיה, בכורי שלמה או"ח ח-ז). (7) החלק שצמח מהעץ השני חוצץ בין ידו לאתרונג (בכורי שלמה שם בשם הגאון רבי מרדכי גימפל יפה).

אין די פוסקים איז פארהאן א דיעה אז די "בני המורכב" דאס הייסט אטרונגים וואס זענען איינגעפלאנצט געווארן פון מורכב'דיגע אטרונגים, איז שוין נישט אסור (עי' שו"ת בית אפרים או"ח ס' נ"ו). אבער להלכה זענען מיר מדקדק אז עס זאל יא זיין בחזקת בלתי מורכב ביז ארויף, ווי עס שרייבט הגאון בעל 'גט מקושר' (בתשובתו המובאת בשו"ת בגדי ישע סימן טז אות כג) די מליצה: "אפילו יצאו ממורכבים מאלף שנים קדמוניות 'תולדותיהם כיוצא בהם, וגם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם". וכ"כ בשו"ת חמדת שלמה (או"ח סי' לז); הגרש"ק (שו"ת שנות חיים דף עז ע"ד); שו"ת נפש חיה (או"ח סו"ס ב); שו"ת מהר"א ל' צינץ (סימן ו); שו"ת לב חיים (ב, קכא, דף פב ע"ג למעלה); הגר"ש סאלאנט (במכתבו לר' יצחק אלחנן מקאוונא; מובא בארבעת המינים השלם עמ' קצד). **איז דעריבער פארשטענדליך אז מען דארף באגלייטן דעם גאנצן פראצעדור צו זיין הונדערט פראצענט פארזיכערט אז יעדע אטרונג איז בחזקת בלתי מורכב כלל.**

אין די פוסקים ווערט גראדע דערמאנט פארשידענע סימנים וואו מען קען זען דעם חילוק צווישן אן "אתרוג מורכב" און אן "אינו מורכב" (עי' בתשובת הרמ"א קכ"ו בשם דעם מהר"ם מפאדווא וואס האט געוואוינט אין איטאליע, ובשבות יעקב ח"א סי' ל"ו). אבער ווי דער חתם סופר שרייבט שוין אין די אויבנדערמאנטע תשובה (או"ח סי' ר"ז ובסימן קפ"ג), איז די אלע סימנים נישט צופיל מאנסגעבנד. אין לויף פון די יארן האבן די פארמער אויסגעטראפן פארשידענע סארט אופנים פון הרכבה וואס טוישט נישט די סימנים (כן מבואר בתורת חסד או"ח סי' ל"ד), דעריבער דארף מען מדקדק זיין, **סיי אויף א מסורה'דיגע מקום און אודאי נזהר זיין מיט א שמירה מעולה אז די אטרונגים זאלן נישט קומען לידי הרכבה.**

וואס איז דער חשש הרכבה היינט צוטאגס, און וויאזוי פארמיידט מען דאס בעז"ה?

דער סדר פון מרכיב זיין, ביז נישט לאנג צוריק, פלעגט זיין בעיקר דורך אריינשטעלן אן אטרונג צווייג אין א לעמאן בוים צווייג, דורך א לעכל אדער אנדערע אופנים. דאס איז זיך שפעטער צוזאמגעוואקסן און געבליבן קענטיג א קניפ, ביי דעם ארט וואו מען האט מרכיב געווען די צוויי מינים, אזוי אז די הרכבה האט זיך אנגעזען שטענדיג אויפ'ן צווייג ביים שטאם פון די בוים. *זעה בילד

מיט עטליכע יאר צוריק האבן די פארמער אויסגעטראפן א נייעם מהלך וויאזוי מרכיב צו זיין, אן דעם וואס עס זאל פארבלייבן "שפירן" פון די הרכבה. זיי שטעלן צוזאם צוויי צווייגן, נישט איינע "אין" די אנדערע, נאר

איינע "קעגן איבער" די צווייטע, און מען לייגט ארום אזא סארט "באנד", וואס מאכט אז די צוויי צווייגן זאלן זיך צוביסלעך צוזאמען וואקסן. מיט דער צייט נעמט מען אראפ דעם באנד, אזוי אז די צווייג זעט אויס ווי אן ארגינעלע צווייג. אז עמיצער וואס האט נישט די מומחיות אין דעם פעלד פון הרכבה, קען ניטאמאל באמערקן אז די צווייג איז באארבעט געווארן, און דער בוים איז א מורכב.

בפרט עטליכע יאר שפעטער פון די הרכבה, וואקסט ארויף אויף די צווייגן אזא ווייסע "yeast", וואס ווערט אנטוויקלט פון די וואסער, וואס מען גיסט צו באוואסערן דעם בוים, און עס דעקט איבער די צווייגן. פארשטענדליך איז דאס א געוואלדיגע פראבלעם, אויף וואס מען דארף זייער אכט געבן, אבער ווי געשמועסט זענען אונזערע משגיחים מומחים, ספעציעל געלערנט ווי אזוי דאס צו דערקענען, דורכ'ן אפקראצן די שאלעכטן פונעם בוים, און גרונטליך באקוקן פון אינערווייניג צו עס איז נישט מורכב.

לאידך גיסא, האט דער נייער מהלך פון הרכבה אויך א שטיקל מעלה, צוליב דעם וואס ביים אלטן אופן, פלעגן די פארמער מאכן א בערגל פון זאמד, און איבערדעקן דעם מקום וואו זיי האבן מרכיב געווען אונטן פונעם בוים, זיי האבן געקענט צודעקן דעם קניפ אז מען זאל נישט כאפן דעם שווינדל. מיט דעם יעצטיגן אופן פון הרכבה איז דאס נישט שייך צו טון, היות די צווייגן זענען נישט אריינגעשטעקט איינע אין די צווייטע, נאר זענען באזונדער אפגעטיילט, קענען זיי זיך נישט ערלויבן דאס איבערצודעקן, ווייל די טבע פונעם אתרוג בוים איז, אז די "ווארצל", די שרשי האילן, וואקסן אין די ברייט, נישט אין דער טיפעניש. אויב וועלן די פארמער איבערדעקן די צווייגן, וועלן די ווארצלן פון יעדע צווייג זיך צעשפרייטן אויף צוויי באזונדערע ריכטונגען, וואס וועט גורם זיין, אז עס זאל צוריק ווערן צוויי צווייגן, און דער אתרוג זאל וואקסן אויף די אייגענע כוחות, ומה הועילו בתקנתם.

בקוצר אמרים: די נייע סארט הרכבה, האט א תועלת, אז במשך די ערשטע עטליכע יאר פונעם בוים, קען מען פיל גרינגער אויפכאפן אויב דא איז געמאכט געווארן א הרכבה, אבער אין די שפעטערע יארן, ווען דער בוים איז שוין עלטער, עס זאמלט זיך אן די "yeast", איז זייער שווער צו באמערקן אויף די צווייגן אז דאס איז צאמגעוואקסן, היות עס האט נישט דעם "קניפ", וואס די אלטע אופן פון הרכבה האט איבערגעלאזט. די ארבעט פון די משגיחים, איז דעריבער צו האלטן אן אויג אויף די יונגע ביימער, און פארזיכערן אז אלעס וואקסט נאטורליך אן קיין צוגעלייגטע הרכבות, דאס זעלבע דארף מען האבן אויפכאפן און דערשפירן ביי די פעלדער אייגנטומער אויב זיי האבן נישט קיין בייזוויליגע כוונות' און האבן נישט געמאכט אינעם עבר קיין הרכבות.

מיט עטליכע יארן צוריק האבן מיר טאקע געהאט א געשיכטע מיט א גוי' וואס מען פלעגט ביי אים נעמען גרויסע קוואנטומס אתרוגים. יענעם יאר, האבן די משגיחים מיט זייער ספעציעלן "חוש", באלד געשפירט אז עפעס פרובירט ער צו באהאלטן. די אנווייזונגען פון הרבנים הגאווה'צ שליט"א לויטעט, אז אין אזא פאל, זאל מען פרובירן צו שמועסן און ארויסדערווישן פונעם גוי 'כמסיח לפי תומו' א ווארט וואס קען קלאר שטעלן די סטואציע. עס האט אבער ווייניג געהאלפן, דער גוי האט נישט צופיל גערעדט, און זיך ארויסגעדרייט.

מען האט אבער פארט געשפירט, אז ער זוכט עפעס צו באהאלטן, האט מען פרובירט א צווייטן מיטל. ווען די משגיחים האבן זיך ארומגעדרייט צווישן די שורות פון די אתרוגים ביימער, האט מען אים באטראכט, און ביי אן ארט וואו מען האט באמערקט אז ער ווערט אנגעצויגן, האט מען דארט אביסל געגראבן. איבריג צו זאגן, אז דער גוי איז ארויס פון די כלים, און נישט געלאזט. נאך א משא ומתן, האט ער מודה געווען, אז טייל ביימער אויף דעם פעלד, האט ער מרכיב געווען. מען האט טאקע ווייטער אנדעקט עטליכע פלעצער, וואו ער האט אויסגעמישט דעם פעלד מיט מורכב'דיגע ביימער.

בשעתו האבן די רבנים הגאווה'צ חברי "בי"ד המיוחד לעניני כשרות" שליט"א דן געווען איבער דעם פאל, די הכרעה איז געווען, אז מען זאל מער נישט אריבערטערען די פעלדער פון דעם גוי, ס'איז איתרע חזקתו, און מען קען אים מער נישט געטרויען.

עטליכע יאר דערויף איז א משגיח מטעם די "התאחדות הרבנים" פונקט אויסגעקומען דורכצוגיין יענעם אתרוגים פעלד, צו זיין איבערראשונג, זעט ער אז א סוחר, וואס פארקויפט אין עטליכע ניו יארקער געגנטער, שניידט דארט אתרוגים. ווען דער משגיח האט יענעם פארגעהאלטן, זאגנדיג אז עס איז נתברר געווארן אז אין דעם פעלד איז פארהאן אתרוגים מורכבים, האט יענער אים "בארואיגט", אז ער איז א מומחה, וואס קען מבחי'ן זיין צווישן א "מורכב" און אן "אינו מורכב", ער קלייבט בלויז פון די אינו "מורכבים".

נאך א אלטער סארט מורכב בוים

די הרכבה ווערט פארדעקט

א בדיקה אויב דער בוים איז מורכב

הגה"צ אבד"ק סערדהאעלי ביים באקוקן די הדסים

ביים באטראכטן די לולבים ביימער

איז פארהאן א מעגליכקייט צו דערגיין אויב פירות זענען מורכבים דורך דאס אונטערזוכן אין לאבערטאריע?

עס זענען דא געוויסע סארט לאבערטאריע טעסטן, וואס מיט די היינטיגע פארגעשריטענע טעכנאלאגיע, קען מען דורך די. ען. עי. אונטערזוכן די אתרוג צו זען אויב דאס איז מורכב, אבער א געווענדליכע טעסט, מוז נישט זיין אז עס צייגט די ריכטיגע רעזולטאטן, צוליב דעם וואס זייער אפט מאכט זיך אז די "בינען" פירן אריבער די זאפט פון אנדערע פרוכט אין די בלעטער פונעם אתרוג בוים, אזוי אז די רעזולטאטן צייגן זייער אסאך מאל א געמיש פון אנדערע פירות, הגם די אתרוג איז הונדערט פראצענט נישט מורכב.

בדרך אגב, איז פארהאן אן אינטערסאנטע שאלה בהלכה איבער דעם ענין. פארשידענע פארמערס וועלכע האבן געוואלט משיב'ן זיין זייערע פרדסים, זענען אויפגעקומען מיט אן המצאה, צו לאזן וואקסן לעמאן בימער, גענוג אפגערוקט פון די אתרוגים בימער, אז עס זאל נישט זיין קיין שאלות פון הרכבה, אבער מען ברענגט גרויסע "קאנטעינערס" מיט הונדערטער בינען, וואס פירן שוין אריבער די "pollen" פון די אנדערע פירות בימער צו די אתרוגים. דאס ווערט אנגערופן pollination, און מאכט אז די אתרוגים בימער זאלן זיך האלטן לענגער און שטארקער.

מערערע פוסקי זמנינו האלטן אז דאס האט נישט דעם "דין מורכב". ווייל דער "מורכב" וואס מיר געפינען אין חז"ל איז דייקא ווען מען איז מרכיב א צווייג פון איין מין מיט א צווייג פון א צווייטן מין, וואס יעדע צווייג האט דעם כח צו וואקסן פאר זיך, אויב מען שטעלט דאס אריין אין דער ערד. דער איסור הרכבה איז נאר ווען מען איז מרכיב אזעלכע צוויי מינים אינאיינעם, משא"כ אויב איינע פון די "מינים" קען נישט וואקסן אליין, א שטייגער ווי די שטויב פון די בלומען וואס די בינען ברענגען, איז נישט פארהאן דערביי די איסור פון הרכבה. אנדערע לייגן צו אז דאס איז דאך דער נאטורליכער סדר הבריאה, אז בינען טראגן און ברענגען שטויב פון און צו די אתרוגים בימער, אזוי אז דאס איז נישט נכלל בגדר "מורכב".

רעדנדיג פון "מורכבים" איז וויכטיג צו באטאנען:

מען הערט צומאל מענטשן זאגן בטעות אויף געוויסע מקומות, צי געוויסע פרדסים, אז זיי זענען בחזקת אינם מורכבים, ווייל די אתרוגים בימער וואקסן דארט ווילד, אן הילף פון מענטשליכע ארבעט. דאס איז אבער פשוט נישט מעגליך במציאות. אן אתרוג בוים וואס ווערט נישט געהעריג באהאנדעלט ווערט אינגאנצן חרוב, און גיט נישט ארויס קיין פירות. איז דעריבער פארשטענדליך, אז דער מוכר מוז האבן א גוטע השגחה מעולה, וואס זאל פארזיכערן אז קיינער האט טאקע נישט ארומגעשטעלט מיט די בימער, ווען זיי האבן אנגעהויבן וואקסן.

עס קומט טאקע צומאל אויס, ווען מען שטויסט זיך אן אין אזעלכע גוי'אישע פעלד אייגנטומער, וועלכע פרובירן אויסצובאהאלטן דעם פאקט, אז זיי האבן מרכיב געווען בימער, און ברוב סייעתא דשמיא האט מען שוין עטליכע מאל געכאפט אזעלכע "מורכבים" בעוד מועד, אדאנק די מומחיות פון די געטרייע משגיחים אויפ'ן פעלד.

א דאנק אייך פאר'ן מיטטיילן די רייכע ידיעות און אינפארמאציע וועלכע וועט געוויס זיין א תועלת פאר'ן ציבור, ויתענגו בה ישיר לב.

האמת ניתן להאמר אז די סוג' פון גידול והשגחה על האתרוגים, איז א פארצווייגטע נושא, פון וואס מען קען נאך רעדן און שרייבן פיל מער און ברייטער. מיר האבן נאר אנגערירט אייניגע כלליות'דיגע באגריפן, וואס איז כדאי צו האבן א ידיעה דערינען. זאלן מיר אלע האבן א פרייליכן יום טוב סוכות, ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים.

א יישר כח, און א פרייליכן יום טוב.

דער משגיח האט אבער זייער וויי געטון, אז אזא מכשול זאל פאסירן, האט ער זיך שפעטער ביינאכט אריינגעכאפט אין דעם פעלד, אינאיינעם מיט א מומחה פון די איטאליענער אגריקולטער דעפארטמענט, (וואס ווערט באצאלט צו שטיין שטענדיג צו דער האנט פון אונזערע משגיחים, צו פעסטשטעלן דעם סטאטוס פון די פרדסים). דער מומחה האט באטראכט די אתרוגים, און באשטעטיגט אז דא איז געשינטן געווארן הונדערט פראצענטאגע פירות מורכבים. פארשטענדליך אז מיר האבן דאס געלאזט וויסן פאר יענעם סוחר צו מונע זיין אידן פון א מכשול.

אזא געשיכטע ברענגט צום אויבערפלאך, דאס געוואלדיגע נחיצות מקפיד צו זיין אויף א השגחה מעולה ביים שניידן די אתרוגים, מענטשן זענען אזוי מדקדק אויף די ענינים פון "פרי עץ הדר", אבער מען פארגעסט צומאל פון אזא וויכטיגן עיקר.

איידער מען האנדלט זיך איין די ד' מינים, מאכט זיכער, אז דער אתרוג איז באגלייט געווארן דורך א גוטע השגחה, צו פארזיכערן אז דאס איז בכלל כשר פאר די מצוה.

איר האט פריער ערווענט אז אין די ספרי הפוסקים ווערט דערמאנט פארשידענע סימנים וואס איז מקובל צו וויסן אויב אן אתרוג איז מורכב?

ריכטיג, פארצייטנס האט מען בעיקר מרכיב געווען אתרוגים מיט לעמאן'ס. ווערט געברענגט אנגענומענע סימנים, צו דערקענען אויף אן אתרוג, אויב דאס איז מורכב געווארן מיט א לעמאן. פאלגענד זענען טייל פון זיי.

- די אינעווייניגסטע שאַלעכטן פונעם אתרוג איז זייער א דיקע, אנדערש ווי א לעמאן וואס האט א דינערע שאַלעכטן.
- אן אתרוג איז טעם עצו ופריו שוה, משא"כ א לעמאן.
- די קערענדלך פון אן אתרוג זענען שטייענדיג צו די לענג, די קערענדלך פון א לעמאן ליגן אין דער ברייט, אדער שיעף.
- אן אתרוג האט זייער ווייניג זאפט, אויב בכלל, אין א לעמאן איז דא אסאך זאפט.
- אן אתרוג איז נישט גלאט און האט שקיעות ובלטות, א לעמאן איז גלאט, און האט נישט שקיעות ובלטות.

למעשה, האבן מיר שוין ציטירט די ווערטער פונעם הייליגן חתם סופר זי"ע, אז מען קען זיך נישט פארלאזן אויף די סימנים, וואס איז נישט מן התורה און נישט מדברנן, דער דין פון אן "אתרוג" איז דאס זעלבע ווי אן "עוף טהור", וואס מען עסט לויט די מסורה, נישט דורך סימנים.

פארט איז אינטערסאנט צו אויסשמועסן עטליכע פרטים איבער די סימנים.

דער סימן פון דיקע שאַלעכטן, איז געווען גילטיג אמאל, ווען מען האט מרכיב געווען די אתרוגים מיט "לעמאן" צווייגן, די לעמאן פרוכט האט טאקע פיל א דינערע שאַלעכטן, אבער היינט צוטאגס, איז מען בעיקר מרכיב מיט די פרוכט summer orange, וואס פארמאגט אויך א דיקן שאַלעכטן, אזוי אז דער סימן איז לכאורה נישט גילטיג.

דאס זעלבע לגבי דער סימן פון "טעם עצו ופריו שוה", איז שווער צו אנצייגן, סיי וועלכער באווייז, ווייל די היינטיגע אופן פון הרכבה איז אויסגעשטעלט, אז דער אראנדזש טוט בלויז אריינגעבן א שטארקייט אין דעם בוים, און די טעם עצו ופריו קען אפילו פארבלייבן שוה. פארט קען א מומחה יא כאפן א שטיקל חילוק, די בלעטער זעהן אויס א משהו אנדערש, און אויך די שמעק און די זאפט וואס קומט ארויס פונעם אתרוג זענען אנדערש.

לגבי די שטייענדיגע קערענדלעך. האב איך פערזענדליך שוין געעפענט אומצאליגע הונדערטער אתרוגים פון אלע סארט אין אלע מקומות, און כמעט נישט געטראפן קיין קערענדלעך וואס ליגן אין דער ברייט. אזוי אז עס איז זייער שווער זיך צו פארלאזן דערויף היינט צוטאגס.

די פאלגענדע געשעפטן און פירמע'ס
האבן זיך לעצטנס אנגעשלאסן
אונטער די השגחה פון:

**"בי"ד המיוחד לעניני כשרות
שע"י התאחדות הרבנים"**

Art Chocolatier

Fine Chocolates

Brooklyn, NY

Duet Kosher Inc.

Frozen Meat Products

838 39th Street • Brooklyn, NY 11232

(347) 750-6426

Epic Culinary Distributors

Fresh & Frozen

Fish & Sushi Products

Brooklyn, NY 11230

(718) 414-2526

Famous Specialties

Raw Dough Products

Island Park, NY 11558

(516) 889-9099

Menachem's Dips

Kugel's & Dips

Lakewood, NJ 08701

(732) 620-3060

Nidam Gourmet

Fruits, Salads & Juices

Brooklyn, NY

(212) 828-2000

Noam Glatt Meats

Glatt Kosher Meat

Birdsboro, PA

(610) 404-0001

Pita Land

Pizza Store

408 Route 59 • Airmont, NY 10952

(845) 368-1116

Royal Fruit Garden

Cut Up Fruits & Vegetables

Brooklyn, NY

(718) 889-0997

Slim Delight

Low Carb Diet

Queens, NY

Univeral Frozen Food

Frozen Meat Products

Brooklyn, NY

נ.ב. די געשעפטן און קאמפאני'ס
זענען אויך אצינד אונטער די השגחה
פונעם "בי"ד המיוחד לעניני כשרות",
נאר ווען עס האט אויף זיך דעם
חותם הבי"ד. יאכלו ענוים וישבעו.

כשרות אלערט:

התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

Kashrus Division

בי"ד המיוחד לעניני כשרות

חברת הבי"ד
התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה
בניין 85, דיוויזן 85, ברוקלין, ניו יורק

חברת הבי"ד
התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה
בניין 85, דיוויזן 85, ברוקלין, ניו יורק
התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה
בניין 85, דיוויזן 85, ברוקלין, ניו יורק

א' סליחות תשע"ו לפ"ק

מודעה נחוצה

בנוגע בעיבי סעלמאן פיש פון נארוועגיע

צום איצטיגן יו"ט סעזאן הערשט א מאנגל אין די בעבי סעלמאן פיש פון קאנאדא און
טשילי, איבערדעם האבן די פיש סוחרים אריינגעברענגט די סארט פיש פון נארוועגיע.
ווי מיר האבן שוין מעורר געווען כמה פעמים בעבר, געפינען זיך דערויף לייז, Sea Lice,
סיי אויף די הויט, אין סיי אינעווייניג אינעם פיש, וואס בלייבט דארט אפילו נאכ'ן וואשן.

ביי די פיש געשעפטן וואס זענען אונטער אונזער השגחה, האבן מיר מחמת ההכרח
ערלויבט אריינצוברענגן די פיש, און מיר שטייען על המשמר אז אלעס זאלן ווערן
גרונטליך באקוקט דורך אונזערע משגיחים מומחים, צו פארזיכערן אז עס איז הונדערט
פראצענט ריין בלי שום חשש תולעים.

בברכת כוח"ט ושנת גאולה וישועה
מחלקת הכשרות

The seal of uncompromising Kashrus

85 Division Avenue Brooklyn, NY 11211

Tel: 718.384.6765 | Fax: 718.486.5574

מערכת גליון "הכשרות"

TEL: 718.412.8532

FAX: 718.486.5574

EMAIL: HAKASHRUS@GMAIL.COM

איינצושרייבן צו באקומען אונזער גליון אויף אימעיל
שיקט אריין צו די אויבנדערמאנטער אדרעס

מחלקת הכשרות

שע"י התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL
CONGRESS OF USA AND CANADA
85 DIVISION AVE. BROOKLYN, NY 11249

TEL: 718.384.6765 | FAX: 718.486.5574